

کمیته ملی استانداردهای صنایع دستی به مشهد می‌آید

بیست و سوو مین جلسه کمیته ملی تدوین استانداردهای صنایع دستی کشور، یکشنبه هشتم دیماه در مشهد برگزار می‌شود.
تمرکز تولیدکنندگان و امکانات آزمایشگاهی دورشته «حکاکی روی عقیق» و «گوهرنشانی سنتی» (مخراج کاری) در مشهد، دلیل انتخاب این شهر برای برگزاری جلسه بوده است.

گردشگری خراسان در اتاق فکر اتاق فکر گردشگری خراسان رضوی برای استفاده از ظرفیت افراد دارای فکر واندیشه در حوزه گردشگری تشکیل می‌شود.
مدیرکل میراث فرهنگی خراسان رضوی با اعلام این خبر گفت: از همه علاقه‌مندان و فعالان گردشگری استان دعوت می‌شود، در خواست خود را به همراه رزومه به نشانی اینترنتی info_khorasanrazavi@mcth.ir ارسال کنند.

نامدارشدن روزگردشگری درتقویم‌ملی «روز گردشگری» که ۲۷ سپتامبر در تقویم جهانی به نام آن است، حالا در تقویم رسمی ایران هم‌نامدار شد.
محمدابراهیم لاریجانی، مدیرکل بازاریابی و تبلیغات وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی، که پیگیر ثبت چنین روزی در تقویم ملی بوده‌است، گفت: با آنکه ۲۷ سپتامبر در جهان به نام روز گردشگری شناخته می‌شود و سال‌هاست هم‌زمان با آن

در ایران مراسم و جشن‌هایی برگزار می‌شد، اما در تقویم رسمی کشور چنین عنوان و یاروزی وجود نداشت و چون ما هر سال درگیر گرمی‌داشت این روز هم‌زمان با مناسبت جهانی آن بودیم، از پیگیری برای ثبت آن در تقویم رسمی کشور غافل مانده بودیم.
او ادامه داد: با پیگیری‌های وزارت میراث فرهنگی سرانجام پنجم مهرماه هم‌زمان با روز جهانی گردشگری در تقویم ملی نیز ثبت‌شد.

شهرآرام

روزنامه شهرارامید روزنامه‌ای

شنبه ۱۳۸۸ دی ۲۷ ۲۷ شهریور ۱۳۸۸ شماره ۳۰۵

SHAHARANNEWS.IR

↓

دردیگشت‌نگ

عهد خراسانی‌ها برای پیشرفت منطقه

موسوی تأکید کرد: برگزیدگان مرحله استانی نخستین عهدواره پیشرفت‌منطقه‌ای استان‌ها در مرحله کشوری این رویداد که در دهه مبارک فجر در تهران برگزار خواهد شد حاضر می‌شوند و در نظر داریم در سال آینده مرحله کشوری دومین عهدواره پیشرفت منطقه‌ای استان‌ها را در شهر امام رضا(ع) که از ظرفیت‌های بسیار زیادی در حوزه‌های

مختلف برخوردار است میزبانی کنیم. مسعود نبی‌دوست یکی از شرکت‌کنندگان این عهدواره که طرحی مبتنی بر شبکه اقتصادی با عنوان «روستای من، مرکز دنیاست»، تهیه کرده‌است درباره آن گفت: این طرح، مبتنی بر اقتصاد پایه روستایی یعنی کشاورزی و دامداری و فراوری شبکه محصولات روستاست. ما ادعا داریم که این طرح، خلای‌های طرح‌های اقامتگاه بوم‌گردی و طرح‌هایی را که ناظر به از بین رفتن فرهنگ روستاست، نخواهد داشت. این طرح، پیوست گردشگری هم دارد که به عنوان شتاب‌دهنده در کنار توسعه شبکه اقتصادی اتفاق می‌افتد. هم اکنون با این طرح، ۶ تا ۷ تن در روستای حاجی بیگی مشغول به کار شده‌اند و توانسته‌ایم عروسک‌سازی، قالی‌بافی ذهنی و نخریسی روستا را احیا کنیم. فاطمه سنجری‌ای نیز معلم بازنشسته‌ای است که طرح «من کم توان نیستم» را به راه انداخته‌است و تاکنون توانسته در ۴ کارگاه، برای ۲۰ کم‌توان ذهنی شغل ایجاد کند. ایمان اشراقی یکی دیگر از برگزیدگان جشنواره درباره طرح خود با عنوان «از جوادیه تا سوریه با فوتبال» گفت: ما در این طرح، به ۳۰۰ نوجوان حاشیه‌شهر بجنورد، فوتبال آموزش داده‌ایم و در این راه، از هیچ نهاد و سازمانی حمایت دریافت نکرده‌ایم.

عجایب هفتگانه ۲۰۲۰

از بین عجایب هفتگانه اصلی در دنیا، فقط هرم بزرگ جیزه باقی مانده‌است. باغ‌های معلق بابل، فانوس دریایی اسکندریه، معبد آرتمیس و مجسمه رودس همه از بین رفته و تبدیل به خاطره شده‌اند. مجله condenast traveller که یکی از بهترین و معروف‌ترین مجلات گردشگری دنیاست، به بهانه قرار گرفتن در آستانه سال ۲۰۲۰ به معرفی عجایب هفتگانه‌ای پرداخته‌است که هنوز امکان بازدید از آن وجود دارد.

جهان است که به «چلنجر» شهرت دارد. این گودال شگفتی‌های فراوانی در خود دارد، همچون موجودات عجیبی که در تاریکی برق می‌زنند و قبلاً دیده نشده‌اند و یا شکاف‌هایی که ممکن است اسرار مبدأ زندگی در زمین را در خود داشته باشند.

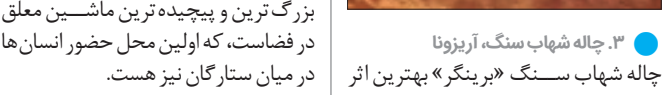

۱. ماسکیتو بی، پورتو ریکو
ماسکیتو بی بهترین مکان در دنیا برای دیدن یکی از زیباترین شگفتی‌های طبیعت است: گرم‌های شب تاب.

این مکان که در جزیره کوچک «ویک» قرار دارد زیست‌بوم نوع خاصی از پلانکتون به نام دینوفاگنوس است که وقت حرکت نوری سبز- آبی تولید می‌کنند. تعداد پلانکتون‌های این خلیج رکورددار گینس است.

۲. غار سون دونگ، ویتنام
«سون دونگ» با ۴ کیلومتر بلندی بزرگ‌ترین غار در جهان است که در اعماق پارک جنگلی فونگ نا کینگ در ویتنام قرار دارد. در سال فقط تعداد محدودی گردشگر اجازه بازدید از این مکان را دارند.

۳. چاله شهاب سنگ، آریزونا
چاله شهاب سنگ «بریگر» بهترین اثر باقی مانده محافظت شده از شهاب سنگ بر روی زمین است. تقریباً ۵۰ هزار سال پیش سنگی با وزن حدودی ۳۰۰ هزار تن وارد جو زمین شده و با نیرویی ۱۰۰۰ برابر بیشتر از بمب هسته‌ای هیروشیما به زمین برخورد کرده‌است. عمق این چاله ۱۵۰ متر و قطر آن تقریباً ۱.۵ کیلومتر است.

۴. گودال ماریانا، سواحل ماریانا
گودال ماریانا با فاصله ۱۰۹۰۷/۸۷۷۶ متر از سطح دریا عمیق‌ترین نقطه اقیانوس‌های

زهرا پرذ نخستین عهدواره پیشرفت منطقه‌ای خراسان رضوی با هدف معرفی الگوها و فعالیت‌های هسته‌های خودجوش مردمی و با شعار «خراسان رضوی، سرچشمه معنویت، سرآمد پیشرفت» برگزار شد و برگزیدگان به ارائه ایده‌های خود پرداختند. سیدرضا موسوی، مسئول برگزاری این جشنواره، عهدواره را در امتداد سلسله‌جلسات ویژه فعالان اجتماعی خراسان رضوی دانست و گفت: ما در فراخوانی از علاقه‌مندان حوزه‌های حفظ محیط زیست، جایگاه معماری و شهرسازی در سبک زندگی اسلامی، بازگشت به روستا، توسعه روستاها با مشارکت نخبگان روستایی، گسترش تولیدات گلخانه‌ای و صادرات به دیگر کشورها، حاشیه‌شهر و آسیب‌های اجتماعی، ورزش، گردشگری روستایی و کسب و کار دعوت کردیم.

او افزود: ۱۰۰ ایده، به دبیرخانه رسید که از این تعداد صاحبان ۱۰ ایده برتر، انتخاب شدند و در این جشنواره به ارائه ایده خود پرداختند. ایده‌هایی که در مناطق محل سکونتشان که اغلب روستاهای زادگاهشان بوده ارائه شده و اثر بخشی مناسبی هم داشته‌است. مسئول برگزاری نخستین عهدواره پیشرفت منطقه‌ای خراسان رضوی عناوین برتر را در موضوع‌هایی شامل مهاجرت معکوس به روستای کریم‌آباد رشتخوار، جایگاه معماری و سبک زندگی اسلامی ایرانی، راه‌اندازی تیم ورزشی برای بچه‌های محروم حاشیه شهر بجنورد، تغذیه و طب اسلامی، مشارکت اجتماعی روستاییان در زمینه اقتصاد روستایی، اشتغال‌زایی برای جوانان کم‌توان ذهنی، شبکه اقتصادی و گردشگری روستا-مبتمنی بر تجربه روستای حاجی بیگی تربت حیدریه، تجربه موفق تعاونی اجتماعی در کتابخانه امیرحسین فردی و... بیان کرد.

● سفر هریک شاعر

اوایل، دوچرخه برایشان فقط حکم یک وسیله حمل‌ونقل معمولی را داشته‌است که طی روز برای این طرف و آن طرف رفتن از آن استفاده می‌کرده‌اند. کم‌کم اما اوضاع تغییر می‌کند و تصمیم می‌گیرند که هدفمندتر و حرفه‌ای‌تر دوچرخه‌سواری کنند. همین فکر ساده، جدی و جدی‌تری می‌شود، اتفاق‌های بزرگی را در آینده برایشان رقم می‌زند و انگیزه‌ای می‌شود برای اینکه شهرها و کشورهای مختلفی را زیر پا بگیرند. از سال ۸۰ به صورت حرفه‌ای رکاب‌زدن و دوچرخه‌سواری را شروع می‌کنند و از سال ۸۷ رکاب‌زدن به صورت فراملی را هم‌وارد برنامه‌شان می‌کنند. برای هر سفرشان هم شعاری انتخاب می‌کنند تا بلکه یادآوری و تلنگری باشد برای مردم. یک مرتبه با شعار حمایت از کودکان سرطانی به دل جاده می‌زنند و بار دیگر با شعار حمایت از کودکان بدسرپرست و بی‌سرپرست و در نوبتی با هدف حمایت از سرمایه‌های ملی کشورمان مثل خلیج همیشه فارس و دریایچه ارومیه. در این بین، شاید پر بیراه نباشد که بگوییم توجه به محیط زیست و تلاش برای حفظ آن از شعارهایی بوده‌است که با قدرت بیشتری رخ‌نشان داده‌است. ایران و خارج از ایران هم ندارد. گواه آن می‌شود نهال‌های فراوانی که در نقاط مختلف دنیا به دست این دو دوست کاشته شده‌است. از ۱۴ نهالی که از مرقد امام در تهران تادهکده نوفل‌لوشاتوی پاریس کاشته‌اند گرفته تا ۲۰۱ نهال زیتونی که به عنوان نماد جهانی صلح در سال ۲۰۱۰ در سفر به اروپا کاشته‌اند. همین می‌شود که حالا بیشتر از هر چیزی عزیززاده و مصباح را با عنوان سفیران صلحی می‌شناسند که از دل ایران آمده‌اند و قصد دارند صدای این نوع‌دوستی و صلح را به گوش کل دنیا برسانند.

● این مرتبه، از حرم‌تاج‌حرم

در ایران جایی دور از چشمان باقی‌نمانده و تمام و کمال جاده‌های زیبایش را رکاب زده‌اند. خارج از ایران هم اسامی‌اش آن قدر زیاد است که بعید به نظر می‌رسد بتوان تمام آن‌ها را به خاطر سپرد. سوئد، سوئیس، ایتالیا، اسپانیا، فرانسه، آلمان، اتریش، هلند، نروژ، فنلاند، صربستان، هند، تایلند، مالزی، فیلیپین، اندونزی، آذربایجان، روسیه و

برای توسعه این رشته خدمات زیادی را به مردم ارائه می‌کنند، نام برد. این اتفاق خوبی است که عده‌ای دغدغه‌مند با عشق و علاقه به شهر و شهروندانشان کمک می‌کنند.»
با این حال، آن‌ها گله‌ای هم دارند: «خیلی وقت‌ها پیش آمده که در راستای کاری که داریم انجام می‌دهیم لازم‌است نامه‌ای رد و بدل یا مجوزی امضا شود اما برخی مسئولان خوب همکاری نمی‌کنند. امیدوارم روزی برسد که مسئولان امر، متولیان ورزش و بخش تبلیغات بدانند که چنین حرکاتی اثرگذار است و در عین حال دوستانه و ماندگار تا اگر کمکی نمی‌کنند، دست‌کم سنگ‌اندازی هم نکنند. متأسفانه گاهی اوقات سازوکارهای اداری حساسی ازاددهنده می‌شود، آن هم در شرایطی که حامی یا پشتوانه‌ای نداریم و خودمان خودمان را حمایت کرده‌ایم.»

● مردم فقط قسمت خوب ماجرا را می‌بینند

مصباح در مورد واکنش‌هایی که تا به حال دریافت کرده‌اند می‌گوید: «معمولاً برای مردم جالب است اما بیشتر فقط بخش خوش و زیبای کار را می‌بینند. ملالت، سختی سفر و تحمل گرما و سرما و هزینه‌های شخصی را نمی‌بینند. یا اتفاقات و خطرهایی که ممکن‌است برایمان رخ بدهد. ما با عشق کار می‌کنیم. دوست داریم این حرکت ما انگیزه و محرکی باشد برای هم‌سن و سالانمان و البته جوان‌ترها. اجازه بدهید همین‌جا تشکری هم بکنیم از صبر و شکیبایی خانواده‌هایمان که مشوق اصلی ما برای ادامه دادن این مسیر بوده‌اند. این روزها اگر به وضعیت آلودگی هوا و ترافیکی که در خیابان‌های شهر هم وجود دارد نگاه کنیم، احتمالاً خیلی راحت‌تر می‌توانیم به‌اهمیت استفاده از دوچرخه به عنوان یک وسیله حمل‌ونقل درون شهری پی ببریم و آن را برای گذران زندگی روزمره‌مان انتخاب کنیم. یکی از آرزوهای ما این است که مردم کشورمان با دوچرخه آشتی کنند. هنوز در جامعه ما برخی از افراد که پشت فرمان می‌نشینند به محض اینکه یک دوچرخه‌سوار را می‌بینند دستشان را می‌گذرانند روی بوق و با تمام قدرت آن را فشار می‌دهند. این گونه نگاه‌های تحقیرآمیز هنوز در جامعه ما وجود دارد. در حالی که در اغلب کشور‌های توسعه‌یافته اروپایی دقیقاً

متیو کارستن، عکاس و کوله‌گرد: سرمایه‌گذاری برای سفر، در حقیقت سرمایه‌گذاری روی خودتان است.